

Fórum

Gyógyszerészet 31. 27—31. 1987.

Hozzászólás dr. Ragetti János és dr. Marsal Györgyné: A szocialista brigádmozgalom gyógyszerértári szervezésének lehetőségei és gondjai c. cikkéhez (1. 1986. 12. szám)

A közlemény általános problémát vet fel egy olyan területről ahol a szakirodalom meglehetősen hiányos. A brigádmozgalom, a maga eredményeivel, esetenként a megkérdőjelezhető törekvéseivel, őszinte beszélgetésre késztet, és a jelen közlemény ehhez ad ajánlásokat, direktívákat. A lektorok nem mindenben értettek egyet a szerzőkkel. Mivel a kimondottan szakmai tevékenységgel kapcsolatos, de amúgy nem kötelező vállalási lehetőségek köre igen szűk, úgy vélik, a közleményben ajánlott brigád felajánlások, vállalások nem elégitik ki minden esetben ezt a követelményt. Ez áll a gyógyszerellátással összefüggő tevékenységek körére, de a tanulással képzéssel kapcsolatos ajánlásokra is. Egyértelműbb már a kép, a nem éppen szakmai, a közösségi élet teljesebbé tételét célzó felajánlások terén. Szintén egyetért a lektor a szerzővel a közleményben megfogalmazott következő megállapításokkal: „Szocialista Brigádfezetők tanácskozására csupán formális”, továbbá „nincs olyan mérce a kezünkben, mely az egyes brigádfokozatok követelményszintjét rögzítené”, valamint „a magára hagyottság érzése kedvezőtlenül hat a teljesítményre”.

A szerzők ott voltak a brigádmozgalom bölcsőjénél, látták, átérték annak fejlődését, jól ismerik lehetőségeit, gondjait. Ezért „avatottan” nyúlnak a témához, hogy a gyógyszerellátás gyógyszerértári feladatkörében elemezzék, az abban tevékenykedők részvételével szervezett szocialista brigádmozgalom lehetőségeit és gondjait. A jogszabályok, a mozgalom helyét a vállalati szférában jelölték meg és így az a gyógyszerellátási tevékenység részévé vált sokhelyütt. Ennek végrehajtása, gyakorlati megvalósítása az egészségügyi munka jellegéből következően nem mindig „kicövekelt”, a kialakult gyakorlat és az elképzelések esetenként vitathatók.

Ismerve a szerzők álláspontját, vitathatatlan viszont, hogy a szocialista brigádmozgalom a „lakosság gyógyszerellátásának korszerű színvonalon történő biztosítása” melletti „elkötelezettség” erősítését, a tárgyi feltételét és a környezet e célnak

legmegfelelőbb alakítását, annak ezirányú kiegészítését van hivatott szolgálni, és ehhez — mint vallják — magas színvonalú, gazdaságos munkavégzésre felett hivatástudatra és szocialista munkaerkölcsre van szükség. A megfogalmazásból következik, hogy a gyógyszerellátás korszerű színvonalára elsősorban a „beteg” érdekében történő cselekvésnek ad prioritást, és ebben a „beteg” és a „vállalat” érdeke összetetten jelentkezik.

A lehetséges „brigádfelajánlás” egyik kritériuma, hogy munkaköri köteleesség ne kerüljön a többletvállalások közé. Az egyetemet végzetteknek, a „diplomásoknak” az a mindenkori köteleessége, a bárhol betöltött munkakörrel kapcsolatban egyik kiemelt feladata, hogy a munkakör ellátásához szükséges kellő, korszerű ismeretek birtokában végezzék munkájukat. Ez talán fokozottan érvényes azokra, akik a segítségre és a folyamatos felvilágosításra, tanácsra szoruló beteg emberrel vannak kapcsolatban, így az egészségügyben dolgozóakra, a gyógyszerészekre. A gyógyszerész esküjében arra kötelezi magát, hogy „hivatásom gyakorlatában... a legnagyobb lelkiismeretességgel járok el”. Az egyetem nem taníthat meg mindent, ami a „gyógyszerészet” területén nélkülözhetetlen tudásanyag, ezért a „hivatás gyakorlatához” folyamatosan meg kell újulni.

Változó világunkban, a cél megtartásával gyakran módosulnak a feladatok, ezzel a feladatkörök is. Így van ez a közegészségügy, az egészség javítását, megőrzését célzó tájékoztatással, információadással is. Ma már ez a gyógyszerellátásban dolgozó gyógyszerész egyik újszerű feladata. A gyógyszerrel kapcsolatos, orvos és beteg tájékoztatás állandó „készenlét” igényel, ezzel szorosan összefüggő ismeretanyag, az egyetemen tanultak folyamatos kiegészítését igényli olyannyira, hogy egy gyógyszerész képzettségének, „értékének” leglényegesebb mutatóját kell hogy adja a gyógyszerész-beteg ill. orvosgyógyszerész információs kapcsolatra való felkészültség, annak kiépítése és gyakorlata.

A szerkesztőség